

Vakantieverslag van de familie Nagel

Zaterdag 12 mei 2012.

Wij vlogen 's middags half vijf met de BEA naar Johannesburg met een overstap op Heathrow. Frank kende geen maat, zodat de ouwelui een koffer moesten vrijmaken voor wat evenwicht in de bagage. Dus werd een ompakshow opgevoerd. Hop in de airbus naar Heathrow. Daar aten we in een collegabedrijf van Jeroen, zodat we én kennis gemaakt hebben met zijn bedrijf én lekker hebben gegeten.

Zondag 13 mei.

Een goed gestoorde nachtvlucht gehad met een 747 in 12 uur naar Johannesburg. Niemand heeft goed kunnen slapen. We hebben kennis gemaakt met de BEA-versie van de Engelse keuken. Maxime en Alec onderstreepten het genoeg door het nodige weer over te geven. Na zonder problemen een Citroën busje te hebben gehuurd vertrokken we voor de eerste 500 meter met een kostprijs van 500 Rand, te innen bij de uitgang. Katja was vol onbegrip voor de situatie en eiste een bon voor de bekeuring, waardoor de agenten hun rechtmatige fooi misliepen.

Op naar Marloth Park! Frank kon zich ruim 600 km inrijden in het links rijden met een auto met de bediening aan de rechterkant. Gelukkig had de Tomtom de weg in Zuid Afrika zeer goed uit het hoofd geleerd, waardoor alle aandacht besteed kon worden aan het leren kennen van de auto en aan de extra weggebruikers: voetgangers, wielrijders, stilstaande auto's op de linker weghelft en koeien, geiten en schapen op beide weghelften.

Marloth Park ligt aan de zuidkant van het Kruger Park en wordt daarvan gescheiden door de Crocodile River, waar het grootwild komt drinken. Het Park is 1500 ha groot en weert roofdieren, maar er zijn volop grote grazers, zoals giraffen, kudus, impala's, zebra's wilde zwijnen, springbokken en ook eekhoorns en apen. **Wij hadden de lodge Mhofu van Ivo en Wilma Lauteslager gehuurd. We werden zeer vriendelijk in het Arikaans ontvangen en wegwijs gemaakt door de beheerders.**

De volhouders uit IJburg gingen gelijk zwemmen, terwijl de ouwe lui de bedden uitprobeerden. De kinderen gingen vroeg naar bed. Voor hen en voor de opblijvers viel het licht uit. Gelukkig beschikten we over een knijpkat, waardoor uiteindelijk de oorzaak werd gevonden: de hoofdschakelaar.

Maandag 14 mei.

Maandag een dag om bij te komen. We hebben het park verkend en op de veranda gezeten. Tot onze verassing werd de tuin bezocht door impala's, apen en wilde zwijnen, die zich niets aantrokken van onze aanwezigheid. Maxime heeft haar schrijftalent getoond met een geweldig verslag van de reis tot nu toe, ongelooflijk! 's Avonds naar de Crocodile River gegaan. Weinig wild gezien, een paar waterbokken en olifanten in de verte. 's Nachts viel Alec uit zijn bed, grote consternatie en een bloedneus. Besloten werd, dat een van de kinderen in het vervolg beneden en een van de ouders boven in een onmogelijk bed niet tot slapen zou komen.

Dinsdag 15 mei.

Safaridag! Om 05.00 opgestaan en bij het licht worden vertrokken. Goed ingepakt, dat was maar goed ook, want bij 10 graden in een open Landrover zijn we allemaal windvangers. Via Crocodile Bridge naar het Kruger Park. We startten met een buffel en vervolgens vier mannetjes olifanten, die aan de kant van de weg stonden en waarvan er twee onze auto tot op minder dan 2 meter naderden. We waren muisstil en de reisleider was klaar om met de auto weg te stuiven. We zagen alom groepen impala's, water- en springbokken, giraffen en kudu's, die erg schichtig zijn. Een kolossale neushoorn stak 5 meter voor ons de weg over en liep vervolgens langs de auto te paraderen om daarna rustig weg te wandelen. Het meest verbazingwekkende was de cheetashow. Het die kwam over de weg naar ons toe wandelen, liep om de auto heen en ging 5 meter achter ons op zijn rug liggen en gymnastiekoefeningen doen. Volgens onze gids heb je geluk, wanneer je een keer op de vijftien tochten een cheeta op grote afstand te zien krijgt. Onder bewaking zijn we naar een prachtig uitkijkpunt over de crocodile river met hippo's geklommen. Een zonnende varaan gezien. De enige dieren, die we misten waren leeuwen en luipaarden.

De avond werd ingeruimd voor een braai in de tuin. Heerlijk rustig lekker gegeten, terwijl we ruim bezoek kregen van wilde zijnen, impala's en apen. Doordat we ook wat wortelen hadden gekocht, konden zij ook genieten van de braai.

Woensdag 16 mei.

De morgen werd gevuld met een omgekeerde safari. Nu waren het de wilde dieren, die ons kwamen bekijken. We hadden ons daarvoor plechtig uitgesteld op de veranda. Allereerst kwam de hele familie wilde zwijnen, vervolgens de impala's, die uit de hand eten, een leger apen, vier kudus, onder leiding van een negenjarig mannetje met een imposant gewei, twee zebra's hielden keurig meer afstand, kortom wij werden nu op onze beurt aangegaapt.

De middag doorgebracht aan het zwembad en met het laten doen van de was. De avond werd besteed aan de nabraai, van hetgeen was overgebleven van de eerste braai, aangevuld met hetgeen het toen niet gered had.

Donderdag 17 mei.

Onder het toeziend oog van de apen en wilde zwijnen hebben we afscheid genomen van de het huis Mhofu, de beheerders en het Marloth Park. Bij het weggrijden uit het park lieten zich nog een giraffe, twee zebra's en waterbokken zien. We kozen voor de weg door Swazieland en namen daarmee het risico van een urenlang oponthoud aan de twee te passeren grenzen. Gelukkig pakte die keus goed uit. Er waren geen andere grensgangers. Wel werd het duidelijk, dat als er slechts twee anderen eerder dan wij een van de twee grenzen hadden willen passeren, ons reisschema ernstig zou zijn vertraagd. Swaziland liet zich zien als een schoon, ordelijk land, waar het vee bij voorkeur van de weg gebruik maakt. Om 14.00 uur waren we in St Lucia.

We werden door Dirk en zijn vrouw Hettie buitengewoon vriendelijk en gastvrij in hun huis ontvangen. Het St. Lucia Wetland Guesthouse is een prachtig huis, dat tegen een helling is gelegen. Katja, Frank en de kinderen kregen de kamers beneden toegewezen, Hanneke en Herman de bruidsuite naast de receptie. De accommodatie was zeer goed, maar de vriendelijkheid en voorkomende bereidwilligheid van Dirk en zijn vrouw alles overtreffend.

We zijn 's middags naar het trechtervormige einde van het St. Luciameer gegaan en hebben op het terras van de Ski Club in de zon gezeten, heerlijk gegeten en naar de krokodillen en de nijlpaarden gekeken. Toen wat gewinkeld in het dorp en gekozen voor de slechtste eettent in Zuid Afrika en omgeving, iets beter dan het BEA eten. Vroeg naar bed en heerlijk geslapen in de wetenschap, dat 's nachts nijlpaarden en luipaarden in St. Lucia door de straten kunnen lopen.

Vrijdag 18 mei.

Katja begon de dag met het aansnijden van gelukkig maar een vinger, voldoende voor een bloedbad. Dus stelpen en verbinden. Max was terecht trots, dat Katja als eerste bij haar om hulp vroeg. Daarna een festijn van een ontbijt in de patio.

's Middags met de auto naar het Wetlandpark. Voor het park werden we ontvangen door een olifant. Dat bleek vrijwel het enige wild, wat we gezien hebben. De natuur in het park is echter een bezoek volledig waard. Om half vier zijn we spoorwegs teruggereden om om vier uur op tijd te zijn voor het voeren van de krokodillen in het crocodile centre. We werden onderweg opgehouden door drie safariauto's die de weg blokkeerden om te kunnen uitkijken naar neushoorns, die dicht bij de horizon aan het grazen zouden zijn. Na vieren waren we gelukkig toch ruimschoots op tijd bij het centrum. De krokodillen worden op zaterdag gevoederd. We hebben toch het bezoek door laten gaan. De kinderen vonden het prachtig. De dag werd afgesloten met een bezoek aan een heerlijk visrestaurant.

Zaterdag 19 mei.

We zijn om 5.00 uur opgestaan om naar het Hlulhuwe Park te gaan. Hettie en Dirk hadden ons een dubbeldikke ontbijt-picnick box meegegeven. Max voelde zich niet lekker, maar hield zich de hele dag flink. Het Hlulhuwe Park toonde zich als het park van de neushoorns. We hebben nog nooit zoveel bij elkaar gezien, kuddes tot acht dieren, dichtbij en veraf. De leeuwen en luipaarden bleven onzichtbaar. 's Avonds weer erg lekker gegeten. De steaks van de ossenhaas zijn niet alleen gewichtig, maar ook boterzacht, de wijn voortreffelijk: een waar culinair feest.

Zondag 20 mei.

Max voelde zich gelukkig wat beter. De morgen en geld verdaan met winkelen, s'middags zijn we de boot ingegaan voor een tocht over het Lake St. Lucia. In het brakke water leven grote kolonies nijlpaarden en krokodillen. Helaas was het weer zo koud, dat de krokodillen liever in het warme water bleven, dan op het koude land. In het brakke water kwamen we voortdurend hele kolonies nijlpaarden tegen. Op de kant liet een visarend zich uitgebreid bekijken, toen hij zijn prooi opat. Een prachtig dier: gele snavel en poten, een wit boven en bruin onderlijf en zwart met bruine vleugels. Het water was heerlijk rustig, zodat de tocht voor iedereen ononderbroken plezierig was. Na afloop hebben we weer genoten van de Zuid Afrikaanse keuken en wijn.

Katja, Frank en Herman zijn op avondsafari gegaan in de Wetlands. Met een sterke schijnwerper wordt dan door de gids de omgeving afgezocht.

De gids wist zo in het pikkedonker kameleons van de bomen te halen. Veel nijlpaarden, antilopen, kudus, waterbokken, uilen en aardvarkens gezien. Het aardvarken is kleiner dan een wild zwijn, maar veel gevaarlijker. Na een tocht van bijna drie uur waren we weer thuis.

Maandag 21 mei.

Frerik is jarig. We gebruikten de dag voor een voorspoedige reis naar Franschoek. Eerst met de auto naar Durban. De Citroën inleveren en dan een vliegreis van Durban naar Kaapstad. In Kaapstad kregen we een aan de Citroën gelijkwaardige Volkswagen. De lodge in Franschoek is adembenemend. Vrede en Lust is een 300 jaar oud prachtig buiten in koloniaal Hollandse stijl, een voortreffelijk onderhouden wijnboerderij met een groot aantal bijgebouwen. De hugenoot de Savoye werd op 15 April 1694 de eerste eigenaar van de boerderij. We kregen twee units met ieder een zitkamer, twee slaapkamers met ieder een badkamer en toilet en in een van de units nog een keukentje. Maxime en Alec hadden daardoor ieder een eigen slaapkamer.

Na de koffers uitgekapt te hebben, hebben we in Franschoek buitengewoon smakelijk gegeten.

Dinsdag 22 mei.

Een ontbijt met veel keuzemogelijkheden wordt geserveerd in het restaurant. Een zonnige dag doorgebracht bij het zwembad: Luieren, lezen en nietsdoen. S'Middags om vijf uur zijn we vertrokken naar Daan en Eva, vrienden van Katja, die met hun kinderen Zoë en Emile op een steenworp afstand van Vrede en Lust wonen. Hun mooie huis ligt schitterend op een helling in een bewaakte compound. We hebben het huis bewonderd en zijn samen met hen gaan eten in een klein Italiaans restaurant vlakbij. Om tien uur waren we weer thuis.

Woensdag 23 mei.

De kinderen zijn nog moe van gisteren. Alec voert een toneelstuk op tijdens het ontbijt. Vandaag is het doel Stellenbosch met zijn fameuze wijnen. Stellenbosch is een mooi Hollands koloniaal toeristisch stadje met leuke winkels en goede restaurants. Een struisvogelei en een kleed met inlandse motieven wisselden van eigenaar.

's Middags de wijnboerderij van Spier bezocht. Een geweldig groot buiten met restaurants, een wijnproeverij, een cheetafarm en een roofvogelpark. Maxime, Alec en Frank zijn cheeta's gaan aaien onder het op afstand wegziend oog van Hanneke. Het vogelpark is een opvang voor in problemen geraakte roofvogels. Vrijwel alle in Zuid Afrika voorkomende roofvogels zijn er aanwezig. De attractie was een streefbare arendsuil, die bij ons allen op de hand kwam zitten. De avond was de voor Max en Alec werken geblazen bij de Italiaan. De met veel ijver zelfgemaakte pizza's werden met smaak gegeten samen met de kant en klaar bestelde. Om acht uur in de koffer, morgen wordt een lange dag.

Donderdag 24 mei.

Op naar een township voor een rondleiding. Buiten de township werden we opgevangen door onze reisleader Nathi, een enthousiaste en positieve jongen uit de township, die ons naar het buurtcentrum bracht. Van daaruit worden de meeste activiteiten georganiseerd. De township kan worden opgedeeld in sheds, flatgebouwen, huurwoningen, woningen en luxe villa's in particulier eigendom.

We bezochten eerst een afbraakrijp flatgebouw. Een wooneenheid wordt bewoond door drie gezinnen en bestaat uit een slaapkamer en een keuken. De slaapkamer heeft drie primitieve bedden, een voor elk gezin. In elk bed slapen de ouders en het jongste kind, de overige kinderen van de drie gezinnen slapen op de grond in de keuken. De mensen staan op een wachtlijst voor een stenen woning. Door corruptie worden er daarvan te weinig gebouwd.

Door het totale gebrek aan privacy vertrekken veel jongeren uit de flat en gaan wonen in de sheds. Een shed is opgebouwd met allerlei afvalmaterialen. Ze hebben geen ramen, geen toilet en geen water; elektriciteit wordt door de overheid geleverd. De inhoud van een shed is ongeveer 1/3 van zeecontainer, verdeeld in een keuken en een slaapruiimte. Ze zijn uiterst brandgevaarlijk.

De werkeloosheid is hoog. Velen proberen met een eigen vorm van activiteit of handeltje iets te verdienen. De armoede is groot, echter iedereen tracht er zo schoon en welgekleed mogelijk uit te zien. Lager en middelbaar onderwijs zijn gratis en ouders doen al, wat mogelijk is om hun kinderen een betere opleiding te geven. Sommigen hebben met hun activiteiten succes, zoals een bakkerijtje, dat gevulde broodjes leverde, ook buiten de township. Anderen hebben door te studeren een gewaardeerd beroep bereikt, zoals arts en advocaat. Velen van hen zijn de township trouw gebleven en wonen er in ware villa's. In het centrum worden allerlei producten verkocht, die in de township zijn gemaakt. Hanneke heeft een umhandi gekocht, een inlands tokkelinstrument. De middag bleef beschikbaar voor het zwembad.

Vrijdag 25 mei.

Een regenachtige en koude dag. Via Franschoek, waar Kat een niet te negeren kunstwinkel had ontdekt, naar Hermanus gegaan om walvissen te gaan zien. De weg naar Hermanus loopt omhoog

tegen de bergen en al gauw was de bewolking dikke mist. In Hermanus goed gekeken, maar geen walvis gezien. Frank en Kat zagen wel dolfijnen. Hanneke vond een tas van struisvogelleer. Gelogeerd in Lavender Manor Guest Lodge. Om goed te kunnen slapen moesten Frank en Katja een stuk van hun benen afzagen, hetgeen ze om onduidelijke redenen weigerden. Dus zij hebben als enigen slecht geslapen, eigen schuld.

Zaterdag 26 mei.

De dag begon grauw. We besloten via de mooie route langs de kust naar Kaapstad te rijden en onderweg bij Betty's Bay pinguïns te bekijken. Dat was ook de eerste kennismaking met de dassie. De dassie of rots konijn lijkt op een marmot, is familie van de olifant en leeft in groepen van tussen de 10 en 80 dieren. In Kaapstad logeerden we in The Colony, een statig, maar gehorig huis uit +/-1920 in de wijk Tamboerskloof met een prachtig uitzicht op de Tafelberg.

's Middags klaarde het weer op, dus goed geluncht op een terras aan de haven bij een feestelijke attractie: de absoluut chaotische kelnerin. Van de ene transactie naar de andere, suikerspin voor de kinderen en voor allen het reuzenrad, dat een fantastisch uitzicht over Kaapstad bood. Een straatkoor verleidde ons tot de aankoop van een CD.

's Avonds met Eva, Daan en hun kinderen uit eten bij Wang Thay aan de baai. Daarmee waren en hadden we bijzonder ingenomen, hetgeen, ondanks de Ibuprofin ook de volgende dag merkbaar was. Een vermoeiende avond voor de kinderen.

Zondag 27 mei.

Prachtig zonnig weer. De hop on-hop off bus genomen, dwars door Kaapstad. Off gehopt bij de kabelbaan van de Tafelberg. Daar hebben we ons naar boven laten hijsen. Schitterend uitzicht naar alle kanten, over de baai en over de stad. Dassies overal, totaal niet schuw, een kwam bij Herman op de arm zitten. Na door de kabelbaan beneden te zijn afgezet, ongehopt en bij Camps Bay weer ofgehopt. Max en Alec hebben op het strand hebben gespeeld en wij op een terras heerlijk geluncht. Die avond een bijzondere ervaring beleefd bij Panama Jack, een in houten barakken gevestigd gerenommeerd visrestaurant in het havengebied. Je moet het weten, anders vind je het nooit. Het restaurant heeft een aantal baden met kreeften en krabben, hetgeen zolang ze daar bleven, vooral Alec bijzonder interessant vond. Heerlijk verse kreeft gegeten.

Maandag 28 mei.

Het aquarium bezocht, kwallen, zeesterren harlekijnvissen en reuachtige roggen en haaien gezien en pinguïns zien voeren. Max heeft een mooie ketting gemaakt. Daarna naar Camp Bay gegaan en ons voor een krats op een eerste klas terras in het zonnetje aan de boulevard laten verwennen, terwijl Max en Alec op het strand speelden.

Dinsdag 29 mei.

Het weer was bewolkt en regenachtig. Er lagen voor ons kaartjes klaar voor de veerboot naar Robben eiland. Dus deze opgehaald en in de rij gaan staan om aan boord te gaan. Jammer genoeg was er een vertraging. Dus ruim een half uur in de rij staan wachten tot de mededeling: de zee is te hoog, jammer. Met veel moeite de kaartjes omgeruild voor een tocht op woensdag om 9.00 uur. Dan maar naar Kaap de Goede Hoop. Direct klaarde de stemming en het weer op. Mooie tocht erheen en met de Flying Dutchman 1 op de kabelbaan naar boven getrokken. Een aparte ervaring om samen met dassies op het zuidelijkste puntje van Afrika te staan. Terug in Kaapstad naar het terras van de chaotische kelnerin gegaan voor een nieuwe slapstick. Daarna inpakken.

Woensdag 30 mei.

Vroeg op om op tijd te zijn voor Robbeneiland. De boot ging en hoe! Herman moest weer offeren. Eerst een rondleiding met een bus gehad over het deel van het eiland, dat vroeger een melaatsenkolonie was. Daarna gaf een van de voormalige politieke gevangenen een rondleiding door de gevangenis. We zijn allen zeer onder de indruk geraakt van de vernederingen en het lijden van de politieke gevangenen, maar nog meer van de vergevingsgezindheid van Mandela en de gelijkgestemden omwille van de toekomst van het land. De terugreis was heerlijk rustig.

Na de lunch de bagage opgehaald en naar het vliegveld. De auto ingeleverd, ingecheckt, de douane gepasseerd, met voorrang in de 747, opgestegen en hebben met veel heimwee naar de Zuid Afrikaanse keuken "genoten" van de Engelse BEA keuken.

Donderdag 31 mei.

Uitgewoond aangekomen op Schiphol en dankbaar voor de prachtige vakantie afscheid van elkaar genomen.